

Ferð mín til Jerusalem

Ein hugleiðing um eina hugvekjandi ferð til heilaga býin. Ein ferð, sum altíð vil standa ovarliga á listanum yvir ferðaminni, men sum í nógvar mátar gav eina hugtunga broyting í hugmyndini av heilaga Staðnum

FERÐAMINNI –FYRRI PARTUR

Jákup Mørk
jakup@sosialurin.fo

Við føroyska fótbóltslandsliðnum til Jerusalem. At síggja heilaga og søguríka býin, sum í so nógvar mátar hevur verið ein stórus faktorur í søguskrivingini hjá dagsins samfelag.

Tað var snøgt sagt ein møgu-leiki, sum var ov góður til at lata fara framvið, og tí varð frávik eisini gjørt í vanliga gerandisdegnum hjá miðlunum á hesum ferðum. Pennur, blokkur og telda varð lagt til viks, so skjótt sum venjingin hendan fyrrapartin var av, og so var bara at fara í bussin. Skrivningin til morgindagsins blað mátti bíða til einaferð á kvøldi, tá vit skulu koma aftur úr Jerusalem.

Bíblían er ein gomul bók

Væl upplagdi ferðaleiðarin á ferðini var Rafi, sum annars hevði verið bilførari hjá FSF-bossunum á ferðini. Upp á sín serstaka hátt - sum oftani eisini var skemtiligur - greiddi væl og virðiliga frá tí mesta, sum var at síggja á leiðini.

Úr Tel-Aviv varð koyrt eftir aldargamla høvuðsvegnum, sum gjøgnum stóran part av mannaættini hevur havt ein ovurstóran týdning fyri handilsvinnuna. Sum bindiliður millum tríggar heimspartar kundi strategiski týdingurin av Høvuðsvegi 1 neyvan yvirmetast, og tó nógvir og harðir bardagar hava verið fýrdir um heilaga staðin, so tykist fatanin av hesum millum ísraels-búgvar ikki at vera heilt so gudfrøðilig, sum hon ofta tykist fyri umheimin.

Har er boðskapurin í øllum færum, at valdið á Heilaga býnum í nógvar mátar hevur verið undanfærsla fyri bardøg-unum. Og at hesir í nógvum

Golgatha. Her var tað, at Jesus varð krossfestur fyri syndir okkara. Bara tað at síggja staðið, var ein tankavekjandi uppliving, men eins tankavekjandi var nóg av tí, sum fyriførst kring halgidómin

Tey tilbiða staðið, har Jesus likam varð lagt, eftir at líkið varð tikið av krossinum

færum bert hava havt valdið á týdingarmiklu farleiðini sum endamál.

Søguligu støðini á ferðini til Jerusalem eru eisini nóg í tali, tá koyrt verður eftir gomlu farleiðini. At koyra eftir víddunum, har Gud leiddi Móses og ísraelsmenn á teirra leitan eftir lovaða landinum fær ikki annað enn givið eina serstaka kenslu. At tað so ikki var samsvar millum tað, sum heilaga bókin sigur um deyða Móses og tað, sum Rafi segði liggja til jødisku trúna, var so eitt annað mál.

Í mósebókunum verður staðfest, at Móses varð jarðaður á Móabs-slættanum, eftir at Gud hevði latið hann skoðað heilaga landið. Grøvn hansara er ongantið funnin, og tað var júst hetta faktum, sum hevur fingið Rafi og aðrar ísraels-menn at

hava eina heldur øðrvísi støðu til júst hetta málið.

- Tað er meira sannlíkt, at Móses varð fýrdur beinleiðis til himmals. Ella at grøv hansara liggur onkra heilt aðrastaðni. Var hann grivin her á staðnum, so høvdu vit langt síðani funnið grøv hansara, men hóast óteljandi royndir hava verið gjørdar, so er hetta ongantið hent.

Og tó at onkur í ferðalagnum hevði hug at mótmæla hesum postulatinum við skriftina, so var Rafi ikki at vika.

- Sjálvandi er bíblían í nógvar mátar grundarlagið undir okkara trúgv. Men fyri tað er ikki víst, at hvør tann einasti bókstavurin í bókini er sannur. Tí skulu minnst til, at hetta er ein bók, sum í nógvum færum er skrivað fleiri hundrad ár eftir, at hendingarnar fóru fram. Og tí er ikki óhugsandi, at nøkur frávik hava verið í frásøgnunum gjøgnum ymsu ættarliðini, ljóðaði sannførdar frágreiðingin.

Kommersiellur kristindómur

Býurin, Jerusalem, er sum so býttur upp í tveir partar. Fólkavøksturinn seinastu góðu 2.000 árin hevur eisini verið stórus her, og tey 700.000 fólkin, sum í dag búleikast í Jerusalem rúmast ikki øll innan fyri gomlu býarmúrarnar.

Nýggjara partin av býnum, har millum annað Knesset sæst, var tí ikki nakað, sum vit høvdu stórvegis stundir at síggja. Ikki meira enn ein skjót gjøgnumgongd frá Rafi, meðan bussurin koyrdi móti gomlu býarmúrnum. Hesir hava sjeyp portur, har sleppast kann inn, og okkara ferðalag varð ført gjøgnum sonevnda Jaffa-portrið.

At tryggin er í hásæti, var kanska ikki altíð eins sjónligt í Ísrael - sammett við ta fatan, sum umheimurin oftast fær av landinum. Men innan heilagu múrarnar var eingin slingur í valsinum. Tað kom tó okkum til góðar, at vit hesa ferð vóru partur av landsliðshópinum, tí í øllum færum vórðu vit lætt og elegant leiddur uttan um allar vaktarskipanirnar á staðnum.

At kalla upplivingina innan gomlu múrarnar fyri eitt vónbrot, hevði helst verið at tikið dekan ov rívan til. Men hóast søguliga upplivingin í allar mátar var ovurhonds stór, og hóast barnatrúgvinn fekk sítt at hugsa um, so slapst ikki undan einari støðugari órógv. Eini órógv, sum groft sagt leiddi tankarnar móti einum kommersiellum kristindómi.

Við ríku søguni er tað sjálv-sagt, at Jerusalem er eitt av fremstu - og helst tað fremsta - ferðamálið í Ísrael. Og tí var ikki óvæntað, at hópur av lokalum handilsfólkum høvdu sína støð her. Men tað hóskaði